

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 370/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. Ď., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo/53/2011 z 20. marca 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 S/5394/2010-57 z 22. septembra 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. Ď. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2012 doručená sťažnosť Ing. P. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Sžo/53/2011 z 20. marca 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6 S/5394/2010-57 z 22. septembra 2011 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bol rozhodnutím pedagóga štvrtého oddielu Ú. v K. (ďalej len „ústav“) pod č. 958646/1-2010 uložený disciplinárny trest, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť. Vedúci oddelenia výkonu trestu v ústave sťažovateľom podanú sťažnosť v rámci odvolacieho konania zamietol. Sťažovateľ sa žalobným návrhom doručeným krajskému súdu 6. apríla 2010 domáhal preskúmania ústavom uloženého disciplinárneho trestu jeho osobe. Krajský súd napadnutým rozhodnutím konanie zastavil, sťažovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Najvyšší súd na odvolanie sťažovateľa napadnutým rozhodnutím potvrdil uznesenie krajského súdu č. k. 6 S/5394/2010-57 z 22. septembra 2011 ako vecne správne. Proti napadnutým rozhodnutiam podal sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu.

3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že postupom všeobecných súdov „... došlo k porušeniu zásady zákazu odmietnutia spravodlivosti a k porušeniu práva sťažovateľa na prístup k súdu podľa čl. 46 Ústavy...“. Argumentácii krajského súdu podporenej najvyšším súdom oponoval tým, že „... funkcionári Z., rozhodujúci o ukladaní disciplinárnych trestov za disciplinárne previnenia odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody, nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní... priestupky nie sú objasňované v trestnoprávnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní. Aj podľa výkladového pravidla od väčšieho k menšiemu možno s úspechom vyvodit' záver, že teda ani disciplinárne previnenie nemá trestnoprávny charakter, nie je predmetom konania orgánov činných v trestnom konaní, teda rozhodnutie o disciplinárnom priestupku nemôže byť vylúčené zo súdneho preskúmavania z dôvodov uvedených prvostupňovým súdom... Nezanedbateľnou výhradou je aj skutočnosť... že funkcionári Z., rozhodujúci o ukladaní disciplinárnych trestov za disciplinárne previnenia odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody, sú fyzickými osobami, ktorým zákon o výkone trestu odňatia slobody zveril počas doby výkonu ich funkcie rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo

povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb oblasti verejnej správy na úseku väznenstva.“. Na podklade uvedeného sťažovateľ zastáva názor, že „... v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí, týkajúcich sa základných práv a slobôd. Žalobca má za to, že uložením disciplinárneho trestu... boli dotknuté jeho základné práva a slobody.“.

4. Sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby „... prijal túto jeho sťažnosť na konanie a aby v tomto konaní vydal nasledovné rozhodnutie:

1. *Krajský súd... porušil právo Ing. P. Ď. podľa čl. 46 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...*

2. *Najvyšší súd... porušil právo Ing. P. Ď. podľa čl. 46 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...*

3. *Ústavný súd... ruší uznesenie Najvyššieho súdu... z 20. 03. 2012, sp. zn. 6 Sžo/53/2011.*

4. *Krajský súd... je povinný uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie...*

5. *Najvyšší súd... je povinný uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie ...“.*

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov; ďalej

len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

7. Sťažnosť sťažovateľa smeruje aj proti ostatnému rozhodnutiu v jeho právnej veci, a to uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo/53/2011 z 20. marca 2012, ktoré mu, ako sám uvádza, „... bolo... doručené 25. 4. 2012...“. Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 29. júna 2012, na poštovú prepravu bola podaná 28. júna 2012, to znamená po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

8. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2012